

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

P. br. 134/08

19. novembar 2009.

U IME NARODA

U OKRUŽNOM SUDU U MITROVICI, sa tročlanim sudskim većem koje se sastoji od EULEX-ovih sudija Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajućeg sudije, Angele Kaptein i Christine Lindemann-Prötel kao članova veća i sa učestvom EULEX-ove pravne službenice kao sudskog zapisničara u krivičnom slučaju protiv,

Đ.P., koji je optužen po dopunjenoj optužnici Ureda Specijalnog tužioca PP. br. 71/08 datiranoj i podnesenoj od Sekretarijate Okružnog suda u Mitrovici 2. jula 2009., za sledeća krivična dela:

- **Izazivanje nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije**, suprotno članu 115, stavak (3) što se čita u stavku (1) Krivičnog Zakonika Kosova (KZK).
- **Vršenje terorističkih dela**, u suprotnosti sa članom 110, stavak (2) i (1) što se čita u članu 109 stavak (1), podstavak 2, 7 i 10 KZK.
- **Pokušaj teškog ubistva**, u suprotnosti sa članom 146 i 147 što se čita sa članom 20 KZK.

Nakon održanog javnog glavnog pretresa dana 27., 29. i 30. jula, 03. avgusta, 01. 03. 24, 30. septembra, 13., 15., 21. oktobra, 05., 11., 17. i 19. novembra, u prisustvu optuženog **Đ.P.**, njegovog advokata odbrane Miodraga Brkljača i/ili Ljubomira Pantovića, i EULEX-ove javne tužiteljice Isabelle Arnal, nakon većanja koje je sudsko veće održalo dana 19. novembra 2009, shodno članu 392 stavak (1) Privremenog Zakona o Krivičnoj Proceduri Kosova (PZKPK), izriče – istog dana – javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane i EULEX-e javne tužiteljice sledeću

P R E S U D U

Optuženi **Đ.P.**, sa nadimkom **Đ.**, sin **Đ. L. i V. S.**, rođen . u . u Srbiji, s. nacionalnosti sa državljanstvom Srbije, zadnje mesto boravka u , opština , Republika Srbija, neoženjen, živi sa roditeljima, najviše obrazovanje tri godine zanatske škole, nezaposlen, porodični prihod € 200-300 mesečno, bez poznatih ranijih presuda, u pritvoru od .

se

PROGLAŠAVA KRIVIM

- jer se dana . u oko sat optuženi popeo na kupolu I.B. džamije u i stavio zastavu koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na vrh jedne od njenih kupola. Na taj način je **Đ.P.** javno izazivao i širio versku i etničku netoleranciju između većinskih Muslimana Albanaca i većinskih pravoslavnih Srba koji žive na Kosovu. Njegov čin je verovatno poremetio javni red.

Čineći to, optuženi **Đ.P.** je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

A, Izazivanje nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stavak (3) kao što se čita u stavku (1) Krivičnog Zakonika Kosova (KZK).

- jer je dana . oko sat **Đ.P.**, naoružan nožem i pištoljem ušao u ograđeno dvorište kosovske policije stanice u sa namerom da liši života žrtvu, i iz velike blizine pucao u policajca E.P. – koji je vršio svoju dužnost da štiti pravni poredak – iz pištolja „ marke , kalibra mm, serijski broj , izazivajući mu tešku telesnu povredu. Onda je **Đ.P.** hodao nazad okrenut licem prema policajcu E.P. koji je ispalio na njega nekoliko hitaca. Optuženi, već ranjen, kad je izišao bacio je svoj pištolj i otišao do ulaza u policijsku stanicu, ušao u zgradu sa nožem u ruci koji je ispustio pre nego što je ušao u policijsku stanicu. Otišao je prema policajki A.Xh. – koja je bila svedok pucnjave na P., pobjegao unutar zgrade policijske stanice – ignorišući njenu naredbu da stane. Narednik Xh. je pucala nekoliko puta u pravcu **Đ.P.** dok nije pao zbog povreda.

Time je **Đ.P.** počinio i krivično je odgovoran za krivično delo:

B, Pokušaj teškog ubistva, u suprotnosti sa članom 146 i 147 što se čita sa članom 20 KZK u skladu sa članom 20 stavak (1) PKZK u vezi sa njegovim delovanjem protiv E.P..

C, Optužba - Vršenje terorističkih dela, u suprotnosti sa članom 110, stavak (1) i (2) što se čita u članu 109 stavak (1), podstavak 2, 7 i 10 PKZK je ovim **odbijena** shodno članu 389 tačka (1) Privremenog Zakona o Krivičnoj Proceduri Kosova.

RADI TOGA se optuženi **Đ.P.**

OSUĐUJE

- na 6 meseci zatvora za krivično delo izazivanja Izazivanje nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije /tačka A/
- na 6 godina zatvora za krivično delo pokušaj teškog ubistva /tačka B/

Celokupna kazna se dodeljuje na 6 /šest/ godina i 3 /tri/ meseca zatvora, shodno članu 71 stavak (1) i stavak (2) tačka 2 PKZK.

Vreme provedeno u pritvoru od . se uračunava shodno članu 73 stavak (1) PKZK.

Opuženi će pokriti troškove krivičnog postupka shodno članu 102 stavak (1) P Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova, sa izuzetkom troškova usmenog i pismenog prevođenja. Posebna odluka o visini sume će biti određena od suda kad se dobiju ti podaci shodno članu 100 stavak (2) PZKPK.

Imovinski zahtevi oštećenih stranki E.P. i A. Xh. se upućuju na građanski postupak, shodno članu 112 stavak (2) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. ISTORIJAT POSTUPKA – PRESUDE

Dana 12. decembra 2008., Okružni javni tužilac u Mitrovici je podneo tužbu PP br. 71/08 sa datumom 12.12.2008 Sekretarijatu Okružnog suda u Mitrovici. Optužnica navodi da je optuženi počinio krivična dela

- Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stavak (3) kao što se čita u stavku (1) Krivičnog Zakonika Kosova (KZK).
- Vršenje terorističkog dela, u suprotnosti sa članom 110, stavak (2) i (1) što se čita u članu 109 stavak (1), podstavak 2, 7 i 10 PKZK.

Dana 16. aprila 2009. Ured Specijalnog javnog tužioca Republike Kosovo (STRK) je preuzeo slučaj od Ureda Okružnog tužioca iz Mitrovice i dana 2. jula 2009. podneo Dopunjenu optužnicu sa datumom 30. juna 2009. proširujući optužbe na krivično delo Pokušaja teškog ubistva u suprotnosti sa članom 147 tačka 10 Krivičnog zakona Kosova (KZK) u vezi sa članom 20, stavak (1) KZK koji se odnosi na relevantne propise Krivičnog zakona Kosova u vezi sa dvije prvobitne optužbe.

Dopunjena optužnica STRK je potvrđena Odlukom sudije za potvrđivanje, dana 6. jula 2009.

U toku sednice glavnog pretresa dana 17. novembra 2009. Javni tužilac STRK je povukao optužbu za vršenje terorističkog dela, u suprotnosti sa članom 52 PKZK, i usmeno izmenio Izmenjenu optužnicu s tim u skladu.

B. NADLEŽNOST SUDA

Shodno članu 23, tačka 1) i) PZKPK, okružni sudovi su nadležni da saslušaju krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava kazne zatvora od najmanje 5 godina. Shodno članu 27 stavak (1) PZKPK, teritorijalna nadležnost leži na sudu u okrugu gde optužnica navodi da su počinjena krivična dela.

Kao što je navedeno, optužbe za vršenje terorizma shodno članu 110 stavak (2) dozvoljava minimalnu zatvorsku kaznu od 15 godina. Nadalje, optužnica u ovom predmetu navodi da je optuženi počinio dela u

Zato, Okružni sud u Mitrovici je nadležno sudsko telo za vođenje ovog krivičnog postupka.

Shodno Odeljku 3.1 Zakona o nadležnosti, izboru predmeta i dodeli predmeta EULEX-ovih sudija i tužilaca na Kosovu, EULEX-ove sudije koje su imenovane na taj slučaj će imati nadležnost i kompetenciju nad svim slučajevima koje je istraživao ili protiv kojih je tužbu podneo STRK. Kao što je navedeno gore, STRK je preuzeo slučaj od Ureda Okružnog tužioca u Mitrovici, dana 16. aprila 2009. Zato su EULEX-ove sudije koje su imenovane za Okružni sud u Mitrovici merodavne da sude u ovom krivičnom predmetu. Veće se sastojalo od EULEX-ove krivične sutkinje Hajnalke Veronika Karpati kao predsedavajućeg sudije, i EULEX-ovih krivičnih sutkinja Angela Kaptein i Christine Lindemann-Prötel kao članova veća. Sve tri sutkinje su imenovane za Okružni sud u Mitrovici.

Ni jedna od strana nije se protivila sastavu veća.

C. SAŽETAK IZNESENIH DOKAZA

Tokom postupka na glavnom pretresu, saslušani su sledeći svedoci:

- (1) A. Xh. – Oštećena stranka, 27. july 2009.
- (2) E.P. – Oštećena stranka, 29. jula 2009.
- (3) G.H. – Stražar, 30. jula 2009.
- (4) F.T. – Stražar, 30. jula 2009.
- (5) Sh.N. – Policajac, 30. jula 2009.
- (6) R.N. – Policajac, 30. jula 2009.
- (7) B.F. – Policajac, 03. avgust 2009.
- (8) A.D. – Policajac, 03. avgust 2009.
- (9) Sh.R. – Komšija, 03. avgust 2009.
- (10) R.P. – Policajac, 01. septembar 2009.
- (11) B.K. – Vlasnik restorana , 01. septembar 2009.
- (12) S.H. – Konobar u baru, 03. septembar 2009.
- (13) M.D. – Vlasnik bara, 03. septembar 2009.
- (14) J.V. – Istražni policajac, 24. septembar 2009.
- (15) M.B. – Policajac, 24. septembar 2009.
- (16) A.N. – Policajac, 24. septembar 2009.
- (17) M.P. – Policajac, 24. septembar 2009.
- (18) N.S. – Lekar, 30. septembar 2009.
- (19) Sh.M. – Pomoćnik anesteziologa, 30. septembar 2009.
- (20) F.A. – Policajac, 13. oktobar 2009
- (21) A.A. – privremeni šef jedinice za protuterorizam, 15. oktobar 2009.
- (22) S.I. – Medicinska sestra, 21. oktobar 2009.
- (23) A.K. – Policajac, 21. oktobar 2009.
- (24) L.D. – Policajac, 21. oktobar 2009.
- (25) Q.T. –Veštak balističar, 05 novembar 2009.
- (26) B.F. – Mujezin, 03. septembar 2009.

(27) A.M. – Imam, 15. oktobar 2009.

Tokom postupka na glavnom pretresu izjave su pročitane od sledećih svedoka:

- (28) L.T. - policajka, izjava od _____, pročitana dana 01. septembra 2009.
- (29) S.A. – građansko lice u policijskoj stanici, izjava od _____, pročitana 01 septembra 2009.
- (30) T.T. – konobarica u _____ baru, izjava od _____, pročitana 21 Oktobra 2009.

Tokom postupka na glavnom pretresu, sledeći dokazi su podneseni od EULEX-ovog javnog tužioca i prihvaćeni su kao dokazi:

- (1) Originalne fotografije 1, 2, 5, 6, dana 27. jula 2009. (Predmeti 1 i 2)
- (2) Fotografije osumnjičenog kako leži na podu, dana 30. jula 2009. (Predmet 8)
- (3) KPS Informativni izveštaj datiran _____, dana 24. septembra 2009. (Predmet 9)
- (4) KPS Informativni izveštaj datiran _____, dana 24. septembra 2009. (Predmet 10)
- (5) Originalni crteži napravljeni od F. A., dana 13. oktobra 2009. (Predmet 11)
- (6) “Slike video kamerom”, slike u koloru, dana 13. oktobra 2009. (Predmet 12)
- (7) Policijski izveštaj sa zabeleškama datiran 07/10/09, dana 13. oktobra 2009. (Predmet 13)
- (8) Medicinski izveštaji datirani _____, dana 21. oktobra 2009. (Predmet 14 A,B)

Tokom postupka na glavnom pretresu, sledeći predmeti su podneseni od advokata odbrane i prihvaćeni su kao dokazni dokazi:

- (1) Crtež dva pištolja, od advokata Brkljača, dana 5. novembra 2009. (Predmet 15)
- (2) Amblem crvenih beretki podnesen dana 17. novembra 2009. (Predmet 16)

Pri podnošenju optužnice sledeći dokazi su podneseni od EULEX-ovog javnog tužioca i prihvaćeni su kao dokazi tokom postupka na glavnom pretresu.

- (1) Mišljenje veštaka iz Zagreba o DNK analizi, datirano _____, pripremljeno od Nataše Ortinsky.
- (2) Balističko veštačenje, datirano _____ pripremljeno od Q.T.ja.
- (3) Izveštaji sa mesta zločina, medicinski izveštaji, forenzički izveštaji i ostala dokumentacija

Tokom postupka na glavnom pretresu, prihvaćeni su sledeći dokazi:

- (1) Drugo veštačenje o DNK analizi, datirano 04/11/2009, pripremljeno od Centralne Laboratorije KP, B.M. (na predlog javnog tužioca)
- (2) Psihijatrijska evaluacija optuženog, datirana 09. oktobra 2009., pripremljena od R.J., neuro-psihijatra (na predlog obe strane).

- (3) Inspekcija na lokaciji džamije, izvedena dana . na predlog javnog tužioca, a zapisnik napravljen tu je pročitana na sjednici dana 24. septembra 2009. shodno članu 367 PZKPK.

U toku sednice glavnog pretresa dana 17. novembra 2009. optuženi **D.P.** je dao izjavu i odgovarao na pitanja.

D. EVALUACIJA IZNESENIH DOKAZA

1. Činjenični navodi

Po nalazu predočenom u toku glavnog suđenja, sud smatra da su dokazane sledeće činjenice:

Dana . u satima, optuženi **D.P.** je došao u nakon što je proveo oko sat u baru pijući vino, otišao je hodajući preko mosta u u oko časova, dana . Nastavio je hodati u pravcu dok nije video džamiju I.B.. Popeo se do kupola pomoću metalne šipke i stavio zastavu sa krstom, koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na vrh jedne od kupola. Onda je otišao nazad u pravcu u oko i prošao pored zgrade , hodao prema mostu i skrenuo na desno, napravio krug i otišao prema policijskoj stanici . Prošao je dva puta pored UNMIK-ovog kontrolnog punkta kod zgrade i pored vanjskog, malog kontrolnog punkta, statičke tačke 1 Policijske stanice. Oko kad se pojavio treći put, policajac na dužnosti na statičkoj tački 1 R. N. je izišao iz stanice i optuženi je krenuo prema njemu. Policajac ga je je pitao za njegovu lične dokumente, ali se optuženi pretvarao da je gluhonem. Policajac N. mu je mahnuo rukom da ga sledi, što je optuženi i uradio, i otišli su izvan ograde policijske stanice. Policajac N. je pokazao rukom svome kolegi Sh.N.ju koji je bio na dužnosti na statičkoj tački 2, informativnoj tački iznutar stanice, da im priđe. Policajac N. je takođe pokušao da komunicira sa optuženim, ali uzalud. Pozvali su narednicu A. Xh. koja je bila zadužena za jutarnju smenu. Ona je takođe pokušala da komunicira sa optuženim, koristeći gestikulaciju, međutim bez ikakvog rezultata pošto je optuženi nastavio da se pretvara da ne razume ništa. Policajci N. i N. su proverili naprtnjaču optuženog naređujući mu da je skine i otvori. Optuženi je to uradio, otvorio vreću i protresao je, pokazujući da u njoj nema ništa. Policajci su bili zadovoljni time, nisu proverili naprtnjaču pažljivo i nisu ga pretresli. Narednica Xh. je ušla unutra da nazove prevodioca za znakovni jezik, međutim nije uspela dobiti broj. Policajac N. se vratio na svoju poziciju iznutar stanice. A. Xh. je ponovo izišla van, a slijedio ju je policajac E.P.. U tom trenutku vani pored ograde su bili optuženi i stražar iz zaštitarske firme Balkan G.H. koji je došao da opomene policajce da je shvatio da je optuženi sumnjiv i agresivan, sudeći po njegovim reakcijama kad je crtao kućiu i napisao na njoj kako bi saznao gde živi. (Optuženi ja zgrabio G.H.jevu ruku kad je hteo da dodirne malog insekta u stražarnici). Iznutar ograde je bila A. Xh., koja je po informaciji od stražara kontaktirala jednu jedinicu u i E.P.. Kad su narednica Xh. i policajac P. izišli iz zgrade stanice oko , policajac N. se vratio do svog mesta, statičke tačke 1. A. Xh. je uputila E.P. da udvede optuženog u policijsku stanicu dok ne stigne

pomoć iz . E.P. je izišao izvan kapije, prišao optuženom, uzeo ga za ruku i naredio mu da pođe sa njim. Hodali su jedan pored drugoga, optuženi je bio sa desne strane policajca E.P.. Kad su ušli kroz kapiju, iznutar policijske stanice, optuženi je stavio ruku u džep, izvadio pištolj i odmah pucao iz velike blizine na policajca, pogodivši ga u desnu stranu na visini struka. Onda je optuženi hodao unazad udaljavajući se od E.P., neprestano okrenut prema njemu. Ranjeni policajac je izvukao svoj pištolj i pucao puta na napadača. **Đ.P.**, već ranjen, koji se nalazio izvan kapije pored kioska Balkan zaštitara, ispustio je svoj pištolj i otišao prema ulazu u policijsku stanicu. Udario je u vrata ramenom i dok je to radio ispustio je nož koji mu je bio u ruci pre nego što je ušao u stanicu. Iznutar stanice, na distanci od dva, dva i po metra sreo je A. Xh. koja je pobjegla u zgradu čim je E.P. bio pogođen. Narednik Xh. je povikala na njega da prestane, ali optuženi je dalje išao prema njoj. A. Xh. je krenula napred okrenuta prema optuženom i pucala puta dok **Đ.P.** nije pao zbog rana. Obojica, policajac E.P. i **Đ.P.** su odvezeni u Univerzitetsku kliniku u Prištini.

E.P. je zadobio ranu koju je prouzrokovalo vatreno oružje na desnoj strani struka. Metak je još u njegovom telu radi nemogućnosti hirurškog otklanjanja.

A. Xh. je povredila ruku, tetivu na nadlaktici i podlaktici.

Đ.P. je zadobio ranu prouzrokovanu vatrenim oružjem u područje vrata. On je zadobio frakturu desne nadlaktične kosti i duboko zaseknuće na obe bedrene kosti. Četvrti prst leve ruke mu je bio zdrobljen i visio je, i morao je da bude amputiran. Postojalo je zaseknuće na trećem prstu leve ruke.

2. Dokaz u vezi sa incidentom sa zastavom

Nije bilo direktnog dokaza koji povezuje optuženog sa zastavom na džamiji dok on sam nije dao **izjavu** i odgovorio na pitanja na sednici 17. novembra 2009. Bio je opomenut da po zakonu sve što kaže može da bude upotrebjeno kao dokaz protiv njega. On je priznao da je seo u autobus u i otišao u gde je proveo neko vreme u jednom kafiću. Onda je otišao na i naišao na džamiju. Popeo se na kupole pomoću metalne šipke i stavio zastavu koju je imao u naprtnjači na jednu od kupola. Spuštajući se niz šipku, on je pao na neku vrstu krova, ali se nekako uspeo spustiti dole. Nije ništa ošteto.

Izjava optuženog je podržana indirektnim dokazom. **Video snimak** ga pokazuje oko (kamera 08) u delu mosta kako se obraća međunarodnom policajcu i onda policajcu KP, pre nego što prelazi most u pravcu i kako prelazi ispred policijske jedinice, a da ga niko ne zaustavlja u (kamera 10). Oko (kamera 01) prolazi pored statičke tačke 1 policijske stanice , vraćajući se iz pravca prema .

Uzimajući u obzir izjavu optuženog, logično je da zaključimo da je u tih minuta otišao do džamije, popeo se do kupola, stavio zastavu, sišao i upustio se ponovo prema .

Ni pomoću **prvog ni drugog DNK veštačenja** se nisu mogli identifikovati tragovi krvi optuženog na zastavi. Takođe se nije moglo utvrditi da li je zaprljanje na zastavi od nedavno (kao što tužilac navodi spominjući slomljen prozor džamije) ili je od nekad ranije. Međutim, u pogledu izjave optuženog da zastava pripada njemu i da ju je nosio u svojoj naprtnjači sa namerom da je stavi na kupolu, tragovi na zastavi gube značaj.

Izjava optuženog se takođe poklapa sa izjavama jedina dva svedoka saslušana u vezi sa incidentom sa zastavom: onom od B.F., mujezina džamije i A.M., imama džamije.

B.F. je izjavio da je bio zadužen za zaključavanje svih vrata na džamiji, što je uradio pre incidenta, oko do časa. On je takođe izjavio da je razbijeno staklo na aneksu već bilo razbijeno pre nego se incident sa zastavom dogodio. On je potvrdio i ponovio svoju izjavu takođe za vreme inspekcije mesta u toku koje je vodio Sud i stranke.

Na nekoliko pitanja A.M. je uporno tvrdio da je prozor razbijen dan ranije nego što je zastava bila stavljena na kupolu. Mujezin ga je pozvao i obavestio o razbijenom prozoru dan pre incidenta sa zastavom. Zbog incidenta sa zastavom A.M. je nazvao policiju. Oni nisu smatrali razbijeni prozor ozbiljnom stvari pošto aneks koriste samo petkom za molitvu. Kad je bio suočen sa policijskim izvještajem u vezi sa incidentom sa zastavom, u kome piše da su komadi stakla nađeni na tepihu, on je rekao da ili nije bilo dobro očišćeno dan ranije ili nije očišćeno odmah jer ne koriste aneks svaki dan. Takođe je potvrdio da je bio mujezinov zadatak da zaključa sva vrata džamije.

Oba svedoka potvrđuju da ništa nije oskrnavljeno niti oštećeno iznutar džamije. Na taj način njihovo svedočenje potpuno potvrđuje izjavu optuženog i sud zasniva činjenične navode na tim svedočenjima.

Kao vodeći istražitelj u oba incidenta, **svedok J.V.** potvrđuje nalaze na mestu zločina i potvrđuje policijske izveštaje koje je pripremio.

3. Dokazi u vezi sa incidentom sa pucnjavom

Optuženi je izjavio da je nakon što je sišao niz džamiju i došao do raskrsnice, izgubio sećanje i nije više bio svestan ničega što se događalo. Njegovo sledeće sećanje je od trenutka kad su ga otac i advokat odbrane posetili u bolnici.

Međutim, u vezi sa događajima koji su se zbili u policijskoj stanici u te noći, postoji dovoljno dokaza na koje se Sud može osloniti kad se utvrđuje precizan tok događaja.

Kretanje optuženog u roku od minuta pre pucnjave je snimljeno kamerama 1 i 2. Jasno se vidi na **video snimku** kako je prolazio pored statičke tačke 1 tri puta pre nego se obratio policajcu R. N.ju oko . Takođe se jasno vidi da se oko minutu kasnije policajac pridružio u pravcu policijske stanice i da se isti policajac vratio na poziciju deset minuta kasnije, oko .

Svedok R.N. je opisao događaje tačno na ovaj način: Svedok je primetio da nepoznato lice prolazi tu dva-tri puta, prvi put u pravcu mosta prema pijaci, onda se vratio, svaki put kad je prošao pored policijske stanice proveo je neko vreme gledajući prema njoj. Iz toga je svedok shvatio da nešto nije u redu sa tim licem i kad je lice došlo preko puta statičke tačke broj 1 i stavilo maramu ili peškir na glavu, svedok je sišao sa svoje pozicije. Lice je to primetilo i uputilo se u njegovom pravcu.

Svedok je od njega zatražio lične dokumenta, ali on je sam pokazao gestom da je gluvonem i pokazivao u različitim pravcima kao da ne razume. Kad je svedok shvatio da nije moguća komunikacija, mahnuo mu je da se uputi za njim i otišli su izvan ograde policijske stanice. Pozvao je svog kolegu Sh.N.ja koji je bio na statičkoj tački 2 iznutar ograde. Š. N. je došao i pokušao pomoću gesti da komunicira sa licem, ali uzalud. Pozvali su A. Xh. koja je bila šef smene. Lice je imalo naprtnjaču na ramenima i svedok je pokazao na nju i gestikulirao mu da je otvori. On ju je skinuo, otvorio je i protresao da pokaže da nema ništa unutra. Onda je A. Xh. izašla iz stanice da nazove prevodioca. Vratila se sa E.P. i u tom trenutku svedok je odlučio da se vrati na svoju poziciju pošto je bilo dovoljno policajaca tu.

Izjava **svedoka** R. N.ja je takođe potvrđena izjavom svedoka Š.ja N.ja, policajca na statičkoj tački 2 (mala informativna postaja iznutar stanice). On je opisao na potpuno isti način kako se lice pretvaralo da je gluvonem i kako je pokušavalo da komunicira gestikulirajući, kako su oni zvali A. Xh., kako su oni pretražili njegovu naprtnjaču i kako je bio iznutar i ispred policijske stanice. Sh.N. je takođe svedočio da ga je A. Xh. savetovala da ide iznutar policijske stanice gde ga je čekala grupa. A. Xh. je takođe čekala iznutar i odvela E.P. da se vrati do lica koje je bilo napolju.

Dolazak, ponašanje i dela optuženog pre nego što je pucnjava počela, kako su opisali svedoci N. i N. su takođe potvrđene izjavama stražara Blakana, **svedoka** G.H.ja. On je takođe opisao kako je optuženi išao gore dolje ispred njihovog kioska. Smatrao ga je sumnjivim, zbog čega je rekao policajki da ga „proveri“, ali oni su samo proverili naprtnjaču, a nisu ga pretresli i rekli su: „Ostavi ga, on nije normalan.“ Nakon što su ga pregledali, to lice je prišlo UNMIK-ovom prijemnom kiosku, pretvarajući se da je nemo. Kako bi saznali odakle je, svedok mu je nacrtao kuću i napisao: „ .“ Lice je klimnulo glavom. Tu je bio mali insekt na recepciji kojeg je svedok hteo da ukloni, u tom trenutku lice je zgrabilo njegovu ruku pokazujući mu da ne želi da ga dodiruje. Svedok je obavestio policajku da je to lice iz i opomenuo je da ga ponovo proveriti. Policajka je zvala pomoć iz .

Drugi čuvar Balkana, **svedok** F.T. je takođe ispričao istu priču o dolasku i ponašanju optuženog, pretraživanju naprtnjače, policajcu koji je rekao: „Pustite ga, on je retardiran,“ i incidentu sa insektom i agresivnom reakcijom optuženog, kao i njegov kolega.

Oštećena stranka A. Xh. koja je . bila u jutarnjoj smeni koja je počela u ponoć bila je odgovorna za zonu sigurnosti , sa najvišim činom.

Ona je opisala ponašanje optuženog i događaje pre pucnjave na isti način kao N., N., G. i T.. Ona je takođe uzalud pokušala da komunicira s nepoznatim licem. Onda je pokušala da dođe u kontakt sa prevodiocem znakovnog jezika, ali nije uspela. Kad joj je UNMIK-ov stražar pokazao papir sa crtežem kuće na kojoj je pisalo ” ,“ i obavestio je da je to lice dalo do znanja da je bilo iz , ona je to shvatila kao istinito i pozvala preko radio stanice. Takođe je potvrdila da je izvan ograde, otprilike pola metra dalje, stajalo nepoznato lice sa policajcem N.jem s leve strane i UNMIK-ovim stražarem sa desne strane. Ona je bila nasuprot njih iznutar ograde sa policajcem N.jem. Ona je takođe potvrdila da je R.N. otišao unutra na svoje mesto, a u međuvremenu E.P. je stigao, ali ona nije mogla da se seti kako je došao tamo. Ona ga je uputila da povede lice unutra dok ne stigne jedinica iz .

U vezi sa pucnjavom izvan i iznutar policijske stanice, Sud je zasnovao činjenične nalaze na brojnim izjavama svedoka, izveštaju sa mesta zločina sa foto dokumentacijom, balističkim veštačenjem i veštačenjem DNK.

Oštećena stranka E.P. u svojstvu svedoka je izjavio da je otišao da uvede nepoznato lice, ili na svoju inicijativu ili na inicijativu ili po naređenju narednice Xh.. On ga je vrlo oprezno uzeo za ruku pošto je mislio da je gluvonem. Rekao mu je: „Dođi sa mnom“ i išli su jedan pored drugoga, sa tim licem sa njegove desne strane. Kad su ušli kroz kapiju, to lice je stavilo svoju desnu ruku u desni džep od jekne sa kapuljačom, izvuklo pištolj i ispalilo hitac u pravcu desne strane struka E.P. i pogodilo ga. On je osetio bol. Lice je počelo da se udaljava od njega, stalno okrenuto prema njemu i imalo je nešto u ruci. Svedok je očekivao da ponovo puca, zato je izvukao službeni pištolj „ “ sa serijskim brojem „ “ i počeo da puca u njegovom pravcu. Onda se osumnjičeni sagnuo i učinio se manjom metom, vratio se 2-3 metra od ulaznih vrata, stao tu i vratio se i ušao kroz kapiju i počeo da ide u pravcu ulaza u policijsku stanicu.

U to vreme svedok je nastavio da puca u nepoznatu osobu. On je imao šaržera i promenio je šaržer koji je u početku bio u njegovom oružju pretpostavljajući da je prvi ispražnjen. Nakon ispitivanja on je potvrdio da je optuženi pucao samo jednom u njega i da je čuo jedan pucanj. On je naglasio da može govoriti o tome što se dogodilo izvan policijske stanice; on nije imao pristupa onome što se dogodilo unutra. On se sećao da je narednica Xh. bila tu negde, blizu ograde i vrisnula je kad je on pogođen. Takođe su i stražari možda bili u blizini, ali nije obratio pažnju na to ko je bio tu.

Oštećena stranka A. Xh. u svojstvu svedoka je izjavila da je nakon što je rekla E.P. da odvede nepoznato lice unutra, oni su mu mahnuli da dođe i lice je počelo da hoda prema njima. E.P. je otišao do kapije, lice mu je prišlo i E.P. je stavio desnu ruku preko leđa lica na vrlo nježan način. Krenuli su prema policijskoj stanici sa licem sa desne strane E.P.. Ona je bila 2-3 metra daleko od njih, ispred njih. U jednom trenutku, E.P. i to lice su bili paralelni, vrlo blizu jedan drugom, skoro da su se dodirivali i lice je reagovalo vrlo brzo, izvuklo pištolj iz dela opasača na desnoj strani svojom desnom rukom. Naciljao je prema E.P. i odmah ispalio i čuo se pucanj. On je odmah svorio distancu od E.P. i počeo da ide prema njoj. Ona je bila šokirana, znala je da nije imala pancirku na sebi, gurnula je ulazna vrata stanice i pobegla unutra. Udarila je u prag i pala sa rukama i nogama na pod

i nije mogla da ustane. Bila je blokirana. Pokušala je da ustane svom snagom, ali njene noge i ruke nisu funkcionisale. Š. N. joj je pomogao. Tokom tog vremena, čula je pucnjeve izvana i mislila je da je E.P. bio mrtav, da ga je to lice ubilo. Kad je ustala, izvukla je pištolj i napravila je dva, tri koraka u hodniku. Željela je da iziđe i pomogne E.P., ali je lice udarilo vrata izvana i krenulo prema njoj na agresivan način. Bio je jedno 2 -2,5 metara udaljen od nje. Povikala je svom snagom, ali se ne seća šta. Povlačila se od njega svo vreme, a on joj se približavao svo vreme. Počela je da puca, ali je nastavio da ide prema njoj. Kada je stigla do drugog hodnika nastavila je da puca prema njemu, ali on nije pao i nastavio je da ide prema njoj. Pucala je ponovo dva do tri puta i videla je da mu noge klekaju. Zatim se bacila na stranu i videla je kako lice pada. Kada su je ispitivali dodala je da je lice imalo nešto u ruci kada je ušlo u policijsku stanicu, ali nije mogla da vidi šta. Imala je svoj službeni pištolj , serijskog broja .

Ne može da kaže koliko je ispalila metaka, ali zna da nije ispraznila šaržer koji sadrži metaka plus još u cevi.

Izjave oštećenih stranki podržava izjava svedoka R. N. ja u bitnom delu:

Nakon što se svedok vratio u kućicu kod statičke tačke 1, seo je, a zatim je čuo da je neko ispalio metak. Nije mogao da vidi ko je pucao. Odmah nakon toga je čuo druge hice, ali prvi je bio odvojen sa malom stankom od drugih hitaca. Kada je čuo druge hice izvukao je pištolj iz futrole, istrčao i naslonio se na jedno od policijskih vozila ispred stanice. Kada su hici prestali, ispravio se da vidi odakle su hici dolazili i video je nepoznato lice kako ulazi u policijsku stanicu. Lice je bilo zgureno i nije koristilo ruke da otvori vrata policijske stanice nego je vrata gurnulo levim ramenom. Nakon što je to lice ušlo, svedok je čuo glas A. Xh., koja je glasno viknula i zatim je čuo još nekoliko hitaca. Hteo je da uđe u policijsku stanicu, ali konačno nije ušao kroz ogradu jer je video E.P. koji je rekao da ga je neko pogodio. Zatim je zgrabio E.P. za rame i strpao ga u vozilo jedinice iz Skenderaja koja je došla da pomogne i krenuo prema domu zdravlja. Svedok je dao veoma precizan opis događaja. U kamera je uhvatila pokrete policajca kada je izašao iz kućice, s pištoljem u ruci kako zauzima položaj iza vozila, a zatim kreće prema policijskoj stanici. Poslednje trenutke događaja po njegovom opisu je takođe snimila kamera 1 koja pokazuje policijsko vozilo kako stiže pred policijsku stanicu u i neke policajce koji se vraćaju prema vozilu i kreću prema domu zdravlja u .

Takođe izjava svedoka Shefkije N. ja se slaže sa izjavom A. Xh.. Svedok N. je izjavio da su se čuli hici, prvobitno jedan do dva, zatim pauza, a onda buka kao od vatrometa nakon što su Narednik Xh. i E.P. izišli iz policijske stanice da pomognu nepoznatom licu. Napustio je grupu s kojom je bio i otišao do ulaza, ali nije mogao da iziđe jer je A. Xh. otvorila vrata s vanjske strane i pala pred njega. Zgrabio ju je za ruku i podigao je dok su se čuli hici. A. Xh. mu je rekla: „Pazi, ima pištolj, pucao je u E.P.“ Gurnula ga je, pomakla se za dva do tri koraka iznutar stanice, a on se približavao grupi koja je bila u maloj prostoriji sa staklenim zidovima prema hodniku. Lice je brzo stiglo i ušlo kroz vrata s ramenima u defanzivnom položaju. U tom momentu je Sh.N. naredio grupi da legne na pod. Video je da se osumnjičeni kreće samo u pravcu A. Xh., veoma brutalno

pokušavajući da je stigne. Međutim, kod prvog ugla u hodniku počeo je da usporava i da posrće. U tom momentu je rekao A.Xh. da više ne puca i osumnjičeni je pao.

Drugi policajci iznutar stanice u vreme pucnjave, svedok B.F. koji je bio prostoriji u kojoj su se obavljala saslušanja, svedok A.D. koji se nalazio u tzv. „narednikovoj prostoriji“, svedok R.P. koji je stajao pored ćelija uzimajući podatke, svedok M.B. koji je bio radio tehničar u radio centru u stanici i svedok L.T. u uredu stanice, nisu mogli da dodaju nove detalje ovom slučaju, međutim, mogli su da potvrde sitne detalje iz ranijih izjava svedoka u vezi sa hicima koje su čuli i u vezi sa načinom na koji je optuženi ušao u zgradu policije, vremenskim razmakom hitaca A. Xh. iznutar stanice, zbivanja nakon događaja, u kojem stanju i gde je ranjen optuženi, itd. Isto se odnosi na izjave svedoka S.A.ja, civila kojeg je saslušavala u policijskoj stanici L.T. i koji je bio s njom u uredu kada se pucnjava dešavala, svedok Sh.R. koji živi u susednoj kući s druge strane ulice i svedok B.K., vlasnik restorana koji se nalazi ispred policijske stanice s druge strane ulice.

Naravno da je bilo manjih nelsaganja u izjavama svedoka zbog naglog i veoma brzog sleda događanja (u prvi hici napolju – reagovanje policajca N.ja koje je uhvatila kamera 1, jednu minutu i sedam sekundi kasnije, u vozilo jedinice iz je već kretalo prema Domu zdravlja sa ranjenim E.P. i u vozilo hitne pomoći stiže do stanice). Nadalje, ovo je bio neobičan, neočekivan događaj. Zavisno od različitih karaktera, različitog fizičkog i psihičkog stanja svedoka, veoma je prirodno da se, čak i kada doživljavaju isto, sećaju raznih detalja na različit način. Dobar primer ovoga je izjava G.H.ja u vezi sa prvim hicem. Na kraju je dao odogovor na bitna pitanja da je optuženi prvi pucao u narednika, ali da je promašio, pogodio je vrata. Narednik je utrčao unutra, a zatim je optuženi pucao u E.P.. On je sam priznao da je veoma traumatizovan događajima, a ionako forenzički dokazi, izveštaj sa lica mesta koji daje tačne lokacije gde su nađene potrošene čaure i balistički izveštaj ukazuju na to iz kojeg oružja potiču, sve je to podržalo izjave drugih svedoka. Dakle, Sud smatra da je ovaj deo inače pouzdane izjave svedoka jednostavno greška u sećanju na događaje zbog pretrpljene traume.

Veoma detaljan i precizan **forenzički izveštaj sa lica mesta** koji je pripremio i potvrdio tokom glavnog pretresa svedok F.A. sa listom dokaza u dodatku, foto albumom i listom mera zajedno sa **balističkim veštačenjem** koje je pripremio i potvrdio tokom glavnog pretresa svedok **veštak** Q.T. su omogućili sudu da ustanovi koliko je hitaca ispaljeno, gde i iz kojeg oružja je pucao i kako se kretao ranjeni **P. Đ.** .

Sveukupno je nađeno čaura kalibra i čaura kalibra . Ovi su ispaljeni iz različita oružja.

čaura kalibra je pronađeno vani, od njih u dvorištu na lijevoj strani i ispred ulazne kapije policijskog dvorišta. One su bile ispaljene iz pištolja „ model , kalibra sa serijskim brojem „ .“ To oružje je službeno oružje policajca E.P..

čaura kalibra je pronađeno u zgradi policijske stanice, u hodniku ispred ulazne kapije i na kraju hodnika. One su bile ispaljene iz pištolja „ „ model , kalibra sa serijskim brojem „ “. To oružje je službeno oružje narednice A. Xh..

kalibra je bila pronađena u dvorištu policijske stanice, u levom uglu zgrade. Kao što balistički izveštaj preciznije navodi, to je čaure metka kalibra mm i ispaljen je iz pištolja „ „ model kalibra mm sa serijskim brojem „ “. To je oružje koje je Đ.P. imao kod sebe te noći i prema njegovoj izjavi koje je uvek nosio sa sobom kad je bio čoban za samozaštitu da bi strašio vukove. Taj pištolj je pronađen na levoj strani kapije policijskog dvorišta pored kioska zaštitarske firme Balkan (UNMIK-ovo stražarsko mesto) sa oštećenim metkom u cevi.

Forenzički izveštaj sa mesta zločina takođe potvrđuje kretanje optuženog jer su tragovi krvi fotografisani i razdaljine izmerene. Mala lokva krvi je pronađena pored pištolje „ „, krv poprskana po asfaltu ispred Kioska, zatim krv poprskana u pravcu ulaznih vrata u policijsku stanicu, krvave mrlje na ulaznim vratima policijske stanice, najveća koncentracija na visini brave od vrata, krvave mrlje na podu pored pisaćeg stola koji se nalazi u hodniku, na pisaćem stolu pored ulaznih vrata, krvave mrlje u prvom delu hodnika koje idu prema zadnjem delu hodnika i lokva krvi gde je optuženi ležao nakon što je pao. Uzeti su uzorci ovih tragova krvi i prva DNK analiza se slažu sa DNK profilom Đ.P..

Izveštaj sa mesta zločina takođe potvrđuje izjavu A. Xh. da je optuženi imao nešto u rukama i izjavu Sh.N.ja da je, kad je lice udarilo u vrata, nešto palo na tlo. Nož na sklapanje sa zatvorenom oštricom nađen je ispred vrata policijske stanice.

4. Dokaz u vezi sa optužbom za terorizam

U vezi sa optužbom za terorizam nekoliko svedoka su saslušani da se razjasni da li je optuženi imao člansku karticu grupe c.L. među svojim ličnim stvarima i da se obavesti sud o aktivnostima grupe c.L. i crvenih beretki.

Kako je javni tužilac povukao optužbe za terorizam pre završetka glavnog suđenja, Sud je odbacuje procenu izjava svedoka Avni N.ja, Nyrvete Pavlqeli, Sherafedina Mehmetija, Ali Arucaja, Sevidije Ibrahimimi, A.K.ja, Lavdrima Dragusha.

5. Dokaz u vezi sa stanjem svesti optuženoga, njegove konzumacije alkohola i njegovih dubokih religioznih osećanja

Psihijatrijska evaluacija Đ.P. nudi jasnu sliku stanja svesti optuženoga. Ni jedna od stranki nije osporavala veštačenje niti tražila ispitivanje svedoka veštaka i ni jedna od njih nije tražila novo veštačenje. R.J. je uključila u svoje završno veštačenje psihološki izveštaj od , koji je obavila N.M., specijalist za kliničku psihologiju na univerzitetskoj klinici, Odeljenje za psihijatriju.

Sumirani nalazi veštaka:

- 1) Đ. vic Predrag ne pati i **nije** patio ni od kakve **mentalne bolesti** ili prolaznog mentalnog stanja ili poremećaja u vreme kad je počinio delo.
- 2) Radi impulsivnosti njegove ličnosti i nakupljenog afektivnog i emocionalnog stresa on je verovatno bio **mentalno nestabilan**.
- 3) Tokom ispitivanja on je pokazao nedovoljno kritike i razumevanja svoje sadašnje situacije. Postoje indikacije „borderline“ ličnosti, koje ne idu izvan granica mentalne manifestacije, međutim, on se može okarakterisati kao **psihotična ličnost**.

Veštak je zaključio da je u vreme počinjenja dela **mentalna sposobnost** optuženoga da se kontroliše i da razume posledice svojih dela bila **ograničena, ali ne najvećim delom**. Njegova **sposobnost da razmišlja i donosi odluke** je bila **ograničena**.

Mišljenje veštaka je nedvosmisleno i bez kontradikcije. Zato ga je veće potpuno prihvatilo i odgovorilo na njega u svojim nalazima (vidi takođe pod tačkom F).

Veće je moglo uočiti neke znakove psihotične ličnosti **Đ.P.** tokom glavnog pretresa, njegove napade smeha koji su bili na krivom mestu u krivo vreme s jedne strane ili totalnu apatiju prema onome što se događalo oko/sa njim s druge strane.

U njegovoj priči o događajima koji prethode krivičnom delu postoji nekoliko znakova psihotične ličnosti:

On je svakodnevno viđao uništavanje krsta na pravoslavnoj crkvi na televiziji. On je ugasio televiziju, ali mu je slika ostala u glavi, morao je neprestano misliti na to i nije se mogao rešiti. To je prouzrokovalo uznemirenost i nije mogao da spava. Nakon jedne besane noći on je otišao na svoje dužnosti. Dok je kopao, čuo je glas koji mu kaže da ide na Kosovo, pronađe džamiju i stavi zastavu na nju. Čuo je puno glasova, ali ovaj se isticao. Nastavio je da kopa, ali kad god je čuo taj glas, osetio je da će mu glava eksplodirati. Na kraju je bacio alate, otišao kući, popio rakija da se smiri, ali pritisak je bio ogroman. Otišao je na autobusnu stanicu i kupio kartu za . Ne seća se kako je došao do . Dok je bio tu hranio je golubove i odjednom je tu bio autobus na kome je pisalo . Glas mu je rekao da uđe u autobus. Glas je bio stalno u njegovoj glavi. Našao je kafanu u i pio alkohol da se smiri. Onda je otišao do džamije. Glas mu je rekao da ne oštećuje ništa u džamiji.

Njegovo ponašanje kako ga on sam opisuje se oslikava u psihijatarskom veštačenju:

Đ.P. ova **asocijalna ličnost** i **njegova impulsivna potreba da se dokaže** su bili motiv za njegovo delo. On je konzumirao alkohol i zbog impulsivne potrebe i da sakupi hrabrost da se dokaže. On je svestan negativnog efekta njegove potrebe da pije i razuzdanosti koja se pojavi zbog toga.

Što se tiče njegove navike da pije, rekao je Sudu da je u toku zime pre ovog događaja mnogo konzumirao alkohol kad nije imao posla. Prestao je da pije posle četiri meseca. Počeo je da pije ponovo zbog nepodnošljivog pritiska u glavi kako bi se smirio.

Na nesreću, nakon što je optuženi bio odveden u Univerzitetsku Kliniku u Prištini, nije napravljen test na koncentraciju alkohola. Količina alkohola koju je popio pre nego što je izvršio krivično delo može da se proceni samo prema njegovom svedočenju i prema izjavama svedoka koji potvrđuju priznanje **Đ.P.**.

Svedok M.D., vlasnik bara potvrđuje prisustvo **Đ.P.** u baru. Svedok S.H., konobar se seća da je lice naručilo malu bocu Vranca ili možda dve boce. Svedok T.T. takođe izjavljuje da je optuženi puno pio, da je popio tri ili četiri male boce vina i još jedno ili dva pića. Izgledao je dosta izgubljeno.

Svedok G.H. je takođe primetio da je optuženi bio ili pijan ili pod uticajem droga i da su mu oči bile čudne. Svedok Sh.N. je opisao ponašanje optuženoga kao vrlo mirno, „dobro pripremljeno“, međutim, njegove usne su bile suhe. Svedok R.N. je opisao to lice kao vrlo bledo i umorno, znojio se i bio je uplašen.

Đ.P. ova stroga posvećenost pravoslavnoj hrišćanskoj religiji se ogledava u njegovoj izjavi koju je dao Sudu i takođe u njegovoj izjavi koju je dao psihijatru veštaku. Među stvarima koje su pripadale optuženom pronađene su svete slike, knjižice sa religioznim sadržajem i drugi verski predmeti. On je izjavio da uvek nosi sa sobom te predmete. Sud prosuđuje da je optuženi uistinu vrlo religiozna osoba.

6. Odbačeni zahtevi

U toku sednice glavnog suđenja 1. septembra 2009., veće je odbacilo predlog da se pozovu dva svedoka koji je podneo javni tužilac na pretresu za potvrđivanje na sednici 27. jula 2009.

Pozivanje veštaka N.O. je odbačeno jer do tog vremena ni jedna od stranki nije imala nikakvih primedbi niti je tražila pojašnjenje u vezi sa DNK veštačenjem, i njeno putovanje iz Hrvatske bilo bi trošenje sredstava i vremena (javni tužilac je kasnije bio zadovoljan sa pismenim objašnjenjem od veštaka, međutim, u svetlu rezultata druge DNK analize, nije bilo potrebe da se čeka na pojašnjenja).

Ispitivanje policajca N.H. je odbijeno jer je njegova jedina uloga u ovom predmetu bila da odvede optuženog iz bolnice do pritvorskog centra. Izveštaj koji je podneo nije sadržavao nikakve druge informacije nego šta je okrivljeni rekao putem. Veće je proglasilo izveštaj nepodnesivim dokazom, odlukom od . Budući da javni tužilac nije potvrdio da je policajac imao druge relevantne informacije u vezi sa predmetom, zahtev nije odobren.

E. PRAVNA KVALIFIKACIJA

Krivično dela su počinjena dana . U to vreme Privremeni krivični zakon Kosova (PCKK), koji je stupio na snagu 6. aprila 2004., je bio primenjiv. Shodno članu 2 stavak (1) PKZK, zakon koji je u to vreme bio na snazi u vreme počinjenja krivičnog dela će biti primenjen za počinitelja. Nije bilo promene u zakonu koja bi išla u prilog optuženom. Iako je optužen po Krivičnom zakonu Kosova koji je stupio na snagu 6. januara 2009., relevantni članovi su identični u oba Zakona. Zato se Sud pozvao na propise iz PKZK kao primenjivog zakona u vreme počinjenja krivičnih dela.

A) Stavljajući zastavu na koja simbolizuje pravoslavnu hrišćansku religiju na kupolu džamije, optuženi je počinio krivično delo **Izazivanje nacionalne, rasne, vjerske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije**, suprotno članu 115, stavak (1) PKZK. U sadašnjoj socio-politički osetljivoj situaciji na Kosovu neosporno je da će stavljanje simbola pravoslavne hrišćanske religije na vrh džamije vrlo verovatno uznemiriti javni red i pogodovati publicitetu za izazivanje i širenju verske i etničke netolerancije. Zakon ne zahteva stvarno uznemiravanje javnog reda kao posledicu dela.

Javni tužilac je optužio optuženog kvalifikovanim oblikom krivičnog dela pozivajući se na paragraf (3) zbog razbijenog prozora na džamiji. Međutim, obojica, mujezin i imam džamije su u svojim izjavama potvrdili izjavu optuženog da ništa nije bilo oskrnavljeno niti oštećeno iznutar džamije i da je prozor bio razbijen dan ranije. Zato, veće smatra optuženog krivim za počinjeni čin po Članu 115 stavak (1) PKZK i ne poziva se na paragraf (3).

B) U vezi sa incidentom u policijskoj stanici, optuženi je počinio krivično delo pokušaja teškog ubistva, suprotno članu 147 tačka 10 PKZK u vezi sa članom 20 PKZK. Javni tužilac ga je optužio za isto krivično delo, međutim takođe se pozivajući na tačke 5 i 11.

Sud je smatra da je dokazano bez osnovane sumnje da su namere optuženoga bile da ubije policajca E.P., a odbijena je verzija odbrane da je on samo nameravao da izazove teške povrede. Koristeći oružje i pucajući sa tako male distance u područje na telu gde se nalaze vitalni organi, jasno pokazuje da je optuženi želeo da ubije. On je bio odlučan da ubije. Počinio je krivično delo sa direktnom namerom, sa potpunom svešću o situaciji i posledicama svojih dela. Čista je sreća da je rezultat bio teška telesna povreda, a ne smrt. Neosporno je da je E.P. izvršavao svoju dužnost zaštite pravnog poretka, zato se Sud poziva na tačku 10.

Međutim **D.P.**ova namera može da se dokaže samo u vezi sa delovanjem protiv E.P.. On je imao dva metka u oružju, ispalio jedan metak na E.P.. Iako je drugi metak ostao u cevi jer je bio oštećen, balistički veštak je dao jasan odgovor da nije mogao biti oštećen namerom da se isпали. Nema dokaza da je optuženi pokušao da upotrebi oružje drugi put. On je ispustio oružje kad je bio povređen i otišao je do ulaza u policijsku stanicu sa nožem u ruci.

Međutim, kad je ušao u policijsku stanicu udarivši vrata ramenom, on je ispustio nož. Još je nastavio da ide u pravcu A. Xh.. Ne postoji dokaz da je nakon pokušaja ubistva E.P. imao nameru da ubije A. Xh. niti bilo kog drugog policajca. On nije ispalio drugi metak i čak nije ni otklopio nož kad ga je nosio u ruci (nađen je sklopljen ispred ulaza u stanicu). On je imao drugi nož sa sobom, ali nikad ga nije izvadio. On je nastavio hodati napred u pravcu A. Xh., ali bez ičega u ruci i već ranjen.

Pošto namere prema A.Xh. i ostalim policajcima nisu mogle biti utvrđene, Sud se nije pozvao na tačku 11 člana 147, koji se tiče dva ili više namerno počinjenih ubistava.

Međutim, Sud ipak smatra A. Xh. oštećenom strankom. Ona je oštećena stranka u vezi sa krivičnim delom počinjenim protiv E.P.. Kad je videla svog kolegu kako je pogođen, ona je utrčala unutra, pala i povredila se. Ona je preseklala tetive gornjeg i donjeg dela ruke.

Sud se takođe pozvao na tačku 5 člana 147. Tačka 5 se odnosi na slučaj kada neko liši drugo lice života delujući nemilosrdno i nasilno. Delo obistva je uvek nasilno. Kako bi se to smatralo teškom vrstom ubistva, stepen brutalnosti prevazilazi redovni stepen nasilja u delu kad neko drugom licu oduzme život. Sa objektivne strane, trebalo bi da bude nanešena teška, dugotrajna bol i ekstremna patnja. Sa objektivne strane, počinitelj bi morao da demonstrira ekstremnu neosetljivost prema patnji žrtve. Ni jedna od ovih tački se ne odnosi na navedeni slučaj.

Optuženi je odgovoran za svoja dela. Psihijatrijsko veštačenje je dalo jasan odgovor da on nije mogao da bude smatran mentalno nesposobnim, niti čak da ima smanjenu uračunljivost kao što je predviđeno članom 12 ZKPK, pošto su njegove sposobnosti da se kontroliše i da razume posledice njegovih dela bile ograničene, ali ne u velikom stepenu. Član 12 stavak (2) zahteva "značajno smanjenu" sposobnost.

C) Shodno članu 389 tačka 1 PZKPK, Sud je morao da odbaci optužbe za počinjena dela terorizma u suprotnosti članu 110, stavak (1) i (2) PKZK kao što piše u članu 109 stavak (1) tačke 2,7 i 10 PKZK, pošto je javni tužilac povukao optužbu pre završetka glavnog pretresa, u toku sednice 17. novembra 2009.

U presudi i kroz tokom suđenja Sud se pozivao na relevantne propise PKZK zbog posebnih uslova u . Primenjeni propisi PZKPK su u potpunosti identični sa propisima Zakona o krivičnoj proceduri Kosova.

F. ODREĐIVANJE KAZNE

Kad se određuje kazna, Sud mora imati u vidu oboje, opštu nameru kazne – da se potisnu društveno opasne aktivnosti zastrašujući ostale da ne bi činili slična krivična dela, i specifično sa namerom – da se spreči počinioca da ponovo počini krivično delo. U određivanju dužine kazne, Sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, shodno članu 64 stavak (1) PKZK.

Sud je uzeo kao otežavajući faktor da je optuženi počino krivična dela na zloban način, pretvarajući se da je invalidna osoba i time zadobijajući poverenje i sažaljenje policajaca.

Dalja otežavajuća okolnost je da je prouzrokovao teške telesne povrede sa mogućim dugotrajnim posledicama pošto je metak još uvek u telu oštećene stranke.

Međutim, olakšavajuće okolnosti preovladavaju nad otežavajućim. Optuženi nema ranijih krivičnih prijava, ali ostaje činjenica da je jedno od njegovih krivičnih dela pokušaj, iako ne kao posledica njegovog dela. Naročito olakšavajuća okolnost je njegovo nestabilno mentalno stanje, njegova psihotična ličnost i smanjena mogućnost donošenja odluka kao što je opisano u psihijatrijskoj evaluaciji. Sud drži da su ove okolnosti naročito olakšavajuće kao što je propisano članom 66 tačkom 2 PKZK, koja dozvoljava da veće izrekne kraću kaznu nego što je minimalna kazna propisana zakonom članom 67 PKZK.

Za krivično delo Izazivanje nacionalne, rasne, verske i etničke mržnje, neslaganja i netolerancije, suprotno članu 115, stavak (1) PKZK, zakon predviđa kaznu globe ili zatvora do 5 godina. Uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, veće je izreklo 6 meseci kazne zatvora za ovo krivično delo.

Za krivično delo pokušaj teškog ubistva, u suprotnosti sa članom 147 zakon predviđa kaznu zatvora od najmanje 10 godina ili dugotrajni zatvor. Koristeći član 66 tačka 2 i član (1) tačka ZKPK, veće izriče kaznu od 6 godina zatvora.

Optuženi je počinio dva krivična dela. Shodno pravilima izračunavanja spojene kazne, ukupna kazna mora da bude viša nego svaka pojedina kazna, ali ne veća od zbira propisanih kazni. Veće je izreklo jedinstvenu kaznu od 6 godina i 3 meseca zatvora shodno članu 71 stavak (1) i (2) tačka 2) PKZK.

Optuženi je u sudskom pritvoru od . Taj period treba da bude uračunat u izrečenu kaznu zatvora shodno članu 73 stavak (1) PKZK.

G. TROŠKOVI

Optuženi se smatra krivim, zato, on mora da podmiri troškove krivične procedure shodno članu 102 stavak (1) PZKPK, osim troškova tumačenja i prevođenja krivičnog postupka. Posebna odluka o visini troškova će biti donesena od Suda kad takvi podaci budu dobijeni shodno članu 100 stavak (2) PZKPK.

H. IMOVINSKI ZAHTEV

U početku glavnog pretresa, oštećene stranke su bile podsećene da mogu uložiti zahtev da ostvare imovinski zahtev u toku krivične procedure, shodno članu 355 stavak (2) PZKPK.

Oštećena stranka E.P. je uložio imovinski zahtev dana 12. oktobra 2009. za sumu od € 4150 za materijalnu štetu i € 29000 za osobu, € 33150 u totalu. Podneo je dokumente u vezi sa operacijom otklanjanje projektila € 3000 i potvrde o posetama specijaliste od € 60. Takođe je priložio medicinsku dokumentaciju. Oštećena stranka stranka A. Xh. je podnela imovinski zahtev 12. oktobra 2009. sumu od

€ 950 za materijalnu štetu i € 8000 za nematerijalnu štetu, sve skupa € 8950. Ona izjavljuje u svom zahtevu da je kosovska policija platila za njen medicinski tretman, ali ona je imala ekstra troškove. Nije podnela popratnu dokumentaciju.

Trebalo bi dalje istražiti ove zahteve i dokaze, kako bi se utvrdilo da li i do kojeg stepena su ovi zahtevi opravdani, što bi značajno odgodilo krivičnu proceduru. Zato je Sud uputio oštećene stranke da započnu poseban spor na parničnom sudu shodno članu 112 stavak (2) PZKPK.

Okružni Sud u Mitrovici
P. br. 134/08

Sastavljeno na engleskom, ovlaštenom jeziku

Zapisničar:

Tara Khan

Predsedavajući sudija

Hajnalka Veronika Karpati

Pravni lek:

Ovlaštena lica mogu uložiti pismenu žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Mitrovici Vrhovnom sudu Kosova u roku od 15 dana od datuma od kad im se dostavi kopija presude.